

5 καὶ εἰ μὴ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ τοῦ ἀέρος εἶη μεταβολή, οὐκ
 ἂν κρατηθεῖη· τὰς γὰρ μικρὰς καὶ ἑλαφρὰς ἀναστέλλει καὶ
 σκεδάννυσιν. οὕτω Πλούταρχος.

14.

Schol. in Arat. Phaen. 828:

ἀλλ' οὐχ ὅποτε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλη.

Αἰ ἐν τῷ ἡλίῳ κοιλότητες οὐκ εἰσιν αὐτοῦ, φαντασίαι
 δὲ εἰσὶ τῆς ὄψεως κατ' ἐπιπρόσθεσιν ζοφεροῦ ἀέρος. οὐ
 γὰρ τὸ μέσον ὁρᾶται ἀλλ' ἢ κύκλω ἀψίς· λαμπρὰ <δὲ> οὐσα
 5 δοκεῖ περιφέγγειν καὶ εἰς τὸ ἐκλιπές ἔμφασιν κοιλότητος
 παρέχειν. ὃν τρόπον γὰρ οἱ ζωγράφοι ἀνθρώδεις τόπους
 γράφοντες φωτὶ τραχύνουσι τὴν ὄψιν, ἅτε τῇ φύσει τοῦ μὲν
 λαμπροῦ προβάλλοντος ἔξω καὶ διωθοῦντος τὴν φαντασίαν
 τοῦ δὲ μέλανος ὑποσκιάζειν καὶ βαθύνεσθαι δοκοῦντος,
 10 οὕτω καὶ περὶ τὸν ἥλιον τὸ [μὴ] φαινόμενον τῇ ὄψει κατὰ
 ἀντίφραξιν τοῦ ἀέρος, ἢ ἐκκοπή τοῦ μέσου λαμπροῦ, διὰ
 τὴν σκιὰν ὑποφαίνεται.

Ὁ ὅλην ποιεῖ τὴν ἀντίφραξιν· ὁ ἀῆρ σφόδρα πιληθεὶς καὶ
 παχὺς ζοφωθεὶς διὰ χειμέριον τὸ ζῶδιον. Πλούταρχος.

15.

Schol. in Arat. Phaen. 829—830:

οὐδ' ὅπῳτ' ἀκτίνων αἰ μὲν νότον αἰ δὲ βορῆα
 σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνη.